

Eläkeläisten touhuja

Eläkeläisillä on taas yhteisten kokoontumisten aika koittanut,
ovathan kevätkauden toiminnan jo aloittanut.
Kokouksessa puheenjohtajaksi Kari U. Pesonen määrättiin vielä,
kaksivuotiskausi piti täyteen saada, eikä hän sitä nyt oitis kiellä.
Maija kirjurin hommia parhaansa mukaan yrittää hoitaa,
asiat paperille oikein kirjata koittaa.
Kyllikki ja Pirkko sanoivat: nyt se on loppu tuo emännän pesti,
monen monta vuotta se touhu heillä kylläkin jo kesti.
Ei me nytkään kokouksissa aivan kahvitta jäädä,
Hilkka ja Marja lupasivat jatkaa, ellei joku heille muuta säädä.
Sirkka edelleen hoitaa retkille eväät ja kahville pullat,
siksi kokouksiimme ja retkille ilman eväitä voit tulla.
Seija lupasi meille helppoja askartelun aiheita opettaa,
ettei tarvitse vielä kädentaitojaan unohtaa ja lopettaa.
Siivouksesta Kaarina yhä edelleen vastaa,
kumppaneinaan vuorotellen eläkeläiset luuttua veteen kastaa.
Senioripihaan tutustuminen kiinnostaa meitä kovin,
mutta sinnekään ei sopimatta aikaa mennä sovi.
Tutustumiskäyntejä suunniteltu on monia, menemme
keväällä Hopealahden maisemia ihailemaan ja sen kukkasia somia.
Kelokolo syyspuolella kutsuu taas meitä,
eikä siellä käynti kylmäksi ketään kävijää heitä.
Aina yhtä mukavaa sinne on palata,
eikä sitä ihastustaan kenenkään tarvitse salata.
Kulttuurin ystäviä meistä myös on nyt tullut,
Elokuva- ja teatterin esityksiä kaipaamme kuin hullut.
Uusia jäseniä on halunnut tulla toimintaamme mukaan,
eihän joukostamme pois voisi jäädä kukaan.
Virkistäviä hetkiä yhdessä olomme on tuonut,
monia ilon aiheita retkemme on suonut.
Heitä Sinäkin hetkiseksi kotinurkat mielestäsi pois,
ajattele kuinka monta uutta ystävää täältä saada vois.
Toivotamme Teidät tervetulleiksi iloiseen ja pirteään joukkoon,
älkääkö jääkö sinne kotikolon yksinäiseen loukkoon.

Maija Westman